

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Andrian Sandu,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de
Andrian Sandu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, privind anularea
actului administrativ individual defavorabil,
împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2019, Andrian Sandu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, solicitând constatarea nelegalității și netemeinicii angajării răspunderii disciplinare, operate în privința reclamantului, prin ordinul directorului Serviciului Vamal nr.946-p „Cu privire la sancționarea dlui A. Sandu” din 16.10.2019, anularea ordinului directorului Serviciului Vamal nr.946-p din 16.10.2019 „Cu privire la sancționarea dlui A. Sandu”.

În motivarea acțiunii, Andrian Sandu a indicat că, la 05 ianuarie 2018, a fost angajat în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Nord. Ulterior, la 23 noiembrie 2018, în baza ordinului Serviciului Vamal „Cu privire la numirea în funcție a dlui A. Sandu” nr.1103-p din 23 noiembrie 2018, a numit prin transfer, cu promovare în funcția de șef al Serviciului echipe mobile Nord, activând până la 01 august 2019, dată la care a fost transferat în funcția de inspector principal al aceluiași serviciu.

La operarea transferului, șeful nou-desemnat al Serviciului echipe mobile Nord, Ion Jardan, a preluat, la 01 august 2019, abuziv, în lipsa ordinului directorului Serviciului Vamal, autoturismul aflat în dotarea reclamantului de model „Xxxx” cu număr de înmatriculare „XXXX”. Reclamantul a fost desemnat responsabil de exploatarea mijlocului de transport nominalizat în baza ordinului directorului Serviciului Vamal al RM nr. 447-o din 19 octombrie 2018.

La 15 august 2019, în baza ordinului directorului Serviciului Vamal nr.376-o, a fost declanșată ancheta de serviciu în vederea identificării cazurilor de încălcare a

disciplinei de serviciu de către funcționarul vamal Andrian Sandu, încălcări legate de utilizarea automobilului aflat anterior în dotarea respectivului angajat.

Comisia de disciplină a Serviciului Vamal a examinat materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu și a constatat următoarele abateri disciplinare: a) divergențe între distanța parcursă indicată de odometru (contor de parcurs) și datele înscrise în foaia de parcurs, completată de funcționarul vamal Andrian Sandu, privind distanța parcursă de autovehiculul nominalizat în perioada lunii iulie 2019. În procesul predării autoturismului de serviciu s-a constatat că, la data de 01 august 2019, odometru indica 221141 km, iar în foaia de parcurs a fost indicată distanța de 222031, fiind identificată o divergență de 890 km; b) mijlocul de transport de model „Xxxx” a fost utilizat extra program în zilele de odihnă, fără a informa șeful nemijlocit, fapt ce se consideră o încălcare a prevederilor pct. 2 din ordinul directorului Serviciului Vamal nr.545-o din 29.12.2017; c) la momentul transmiterii autoturismului dat, lipsesc bunurile din dotarea acestuia cu tehnică specială, stația radio, girofar spate și registrator video.

Ca urmare a comiterii încălcărilor menționate anterior, reclamantului Andrian Sandu, i-a fost aplicată în baza ordinului nr. 946-p din 16.10.2019, sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

Reclamantul susține că, nu a săvârșit abaterile disciplinare care îi sunt imputate.

Totodată, în ce privește divergența existentă între distanța parcursă, indicată de odometru și datele consemnate în foaia de parcurs, menționează că autoturismul de model „Xxxx”, cu număr de înmatriculare „XXXX”, i-a fost transmis pe data de 19 octombrie 2018, el fusese utilizat și în perioada rece a anului, pe timp de noapte și în ambuscadă pentru încălzire. În plus, datorită lucrului non-stop, autoturismul de serviciu staționa cu motorul pornit (iar potrivit experților, două minute de staționat cu motorul pornit echivalează cu 1,6 km parcursi).

Cu referire la alegația potrivit căreia mijlocul de transport a fost utilizat extra program în zilele de odihnă, fără a informa șeful nemijlocit, contrar pct. 2 al ordinului Serviciului Vamal nr. 545-o din 29.12.2017, reclamantul menționează că, fapta considerată abatere este descrisă într-un mod prea general, nefiind circumscrisă. Mai mult, a utilizat automobilul din dotare doar în interes de serviciu, iar ordinul Serviciului Vamal nr. 545-o din 29.12.2017, nu i-a fost adus la cunoștință până în prezent.

În legătură cu ultima „neregulă” (lipsa bunurilor din dotarea automobilului de serviciu cu tehnică specială, stația radio, girofar spate și registrator video), a remarcat că tehnica specială a fost predată în întregime, conform Actului de predare-primire din 01 august 2019, lui Ion Jardan, care a contrasemnat personal și a confirmat ulterior, în cadrul anchetei de serviciu, că nu are pretenții asupra tehnicii speciale, iar registratorul video din dotare lipsea din motiv că acesta a fost transmis în depozit, fapt confirmat prin Factura-comandă nr.WA0936737 din 26.10.2018 și, totodată, scoate în evidență faptul că, potrivit actelor de predare-primire, nici nu a avut în dotare un asemenea registrator.

Reclamantul a mai menționat că faptul transmiterii tuturor bunurilor aflate în dotare de la reclamant către șeful nou-desemnat al Serviciului echipe mobile Nord, Ion Jardan, se probează și prin Facturile - comandă nr.U097 din 01.08.2019 și nr.U091 din 01.08.2019, precum și prin Registrul evidenței mișcării bunurilor materiale; pretinsele încălcări, imputate reclamantului, au fost eronat calificate conform art. 51 alin. (1) lit. f), „acțiunile care aduc atingere prestigiului Serviciului Vamal”, lit. g) „încălcarea normelor

de etică și conduită a funcționarului vamal” și lit. i) „încălcare a prevederilor referitoare la obligațiile sale, conflictul de interese și restricțiile stabilite prin lege”; administrația Serviciului Vamal a omis unul dintre termenii de aplicare a sancțiunilor disciplinare.

Reclamantul a indicat că, potrivit art. 53 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal, sancțiunile disciplinare se aplică de către directorul Serviciului Vamal în termen de o lună de la data constatării abaterii disciplinare de către angajator, în urma efectuării unei anchete de serviciu.

La 15 august 2019, în temeiul ordinului directorului Serviciului Vamal nr.376-o, a fost declanșată ancheta de serviciu, iar la data 16 august 2019 s-a purces la audierea reclamantului. În condițiile în care Codul muncii, la art. 208 alin. (2), prevede că durata anchetei de serviciu nu poate depăși o lună, constată că Serviciul Vamal a emis tardiv ordinul nr.946-p din 16.10.2019 „Cu privire la sancționarea dlui A. Sandu”.

Totodată, contrar prevederilor art. 210 alin. (2) din Codul muncii, angajații Serviciului Vamal au adus la cunoștința reclamantului ordinul nr.946-p „Cu privire la sancționarea dlui A. Sandu” din 16.10.2019, contestat de ultimul, pe data de 12 noiembrie 2019.

Explică că, din materialele Comisiei de disciplină a Serviciului Vamal se arată că este „caracterizat negativ de către conducerea Secției echipe mobile”, iar la capitolul ce vizează disciplina de serviciu, a dat dovadă de „o persoană iresponsabilă la îndeplinirea atribuțiilor funcționale, manifestată prin neexecutarea întocmai a sarcinilor puse de către șefii ierarhici superiori”. Consideră că, aceste alegații îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională.

În acest context, relevă că, în cursul activității profesionale desfășurate în cadrul Serviciului Vamal, nu a fost niciodată sancționat disciplinar anterior ordinului contestat, și, totodată, timp de aproape doi ani, perioadă în care a fost angajatul unității pârâte, a dovedit o conduită activă, implicată în rezolvarea promptă și eficientă a atribuțiilor de serviciu, fiind evaluat profesional de mai multe ori pe parcursul anului 2019 cu calificativul „foarte bine”.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Andrian Sandu împotriva Serviciului Vamal privind anularea ordinului nr. 946-p din 16.10.2019 „Cu privire la sancționarea lui A. Sandu” (f.d.90, 98-107).

La 17 noiembrie 2020, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Andrian Sandu, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 03 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.94), iar la 14 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d.118), cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea hotărârii din 03 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii integrale (f.d.114-116).

Prin decizia din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Andrian Sandu și menținută hotărârea din 03 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.125, 126-134).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în baza ordinului directorului Serviciului Vamal nr.376-o din 15 august 2019, a fost declanșată ancheta de serviciu în

vederea identificării cazurilor de încălcare a disciplinei de serviciu de către funcționarul vamal Andrian Sandu, încălcări legate de utilizarea automobilului aflat anterior în dotarea respectivului angajat, iar prin ordinul directorului Serviciului Vamal nr.946-p din 16 octombrie 2019 „Cu privire la sancționarea dlui A. Sandu”, s-a dispus sancționarea reclamantului Sandu Andrian, cu mustrare.

Instanța de apel a constatat că temei pentru atragerea la răspundere disciplinară a lui Sandu Andrian, au servit constatările efectuate în cadrul anchetei de serviciu, și anume: a) divergențe între distanța parcursă indicată de odometru (contor de parcurs) și datele înscrise în foaia de parcurs, completată de funcționarul vamal Andrian Sandu, privind distanța parcursă de autovehiculul nominalizat în perioada lunii iulie 2019. În procesul predării autoturismului de serviciu s-a constatat că, la data de 01 august 2019, odometru indica 221141 km, iar în foaia de parcurs a fost indicată distanța de 222031, fiind identificată o divergență de 890 km; b) mijlocul de transport de model Xxxx a fost utilizat extra program în zilele de odihnă fără a informa șeful nemijlocit, fapt ce se consideră o încălcare a prevederilor pct.2 din Ordinul Directorului Serviciului Vamal al RM nr.545- o din 29.12.2017; c) s-a constatat că, la momentul transmiterii autoturismului dat, lipsesc bunurile din dotarea acestuia cu tehnică specială, stația radio, girofar spate și registrator video.

Totodată, instanța de apel a stabilit că urmare a abaterii constatate în privința apelantului, autoritatea publică, Serviciul Vamal, în conformitate cu normele legale, prin ordinul nr. 946-p din 16.10.2019, justificat a ordonat aplicarea față de Andrian Sandu, sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare or, în urma efectuării anchetei de serviciu și studierii tuturor circumstanțelor s-a constatat că, prin acțiunile/inacțiunile sale apelantul Sandu Andrian, a manifestat o atitudine iresponsabilă față de exercitarea obligațiilor de serviciu, ignorând prevederile Fișei de Post, aprobate de directorul general al Serviciului Vamal la 06.02.2017, pct. 12 din Regulamentul cu privire la exploatarea și întreținerea autoturismelor Aparatului Central al Serviciului Vamal, aprobat prin Ordinul Serviciului Vamal nr.331-o din 19.07.2018, pct. 2 a Ordinului Serviciului Vamal nr.545-o din 29.12.2017, cu privire la exploatarea mijloacelor de transport în cadrul Serviciului Vamal, pct.pct. 4 lit. a), b) și c), 5 lit. a), b), d) și k), pct. 11 din Codul de etică și conduită a funcționarului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20.10.2016 și art. 51 alin. (1) lit. lit. f), g) și i) al Legii cu privire la Serviciul Vamal nr.302 din 21.12.2017.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că de către autoritatea publică pârâtă a fost respectată procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința apelantului, autoritatea publică acționând în conformitate cu normele legale, cu respectarea și în limitele dreptului său discreționar, iar alegațiile apelantului au fost respinse.

La fel, instanța de apel a respins argumentele invocate de către apelant privind faptul că actul administrativ individual contestat ar avea un caracter general a modului de descriere a încălcării imputate, deoarece conținutul actului administrativ individual contestat conține detaliat încălcările admise de reclamant, pentru care ultimul este pasibil de răspundere prevăzută de lege.

În partea ce ține de încălcare a termenului de o lună prevăzut de lege pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată

concluzia instanței de fond care a stabilit că abaterile disciplinare au fost depistate la 30.08.2019, respectiv, în intervalul de timp de la 23.08.2019 până la 09.10.2019 (f.d.76-82), reclamantul s-a aflat în concediul medical, perioada care, prin prisma art. 209 alin. (1) din Codul muncii și art. 53 din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr. 302 din 21.12.2017, nu se i-a în calcul la aplicarea sancțiunii disciplinare și se suspendă până la revenirea angajatului la serviciu.

Drept urmare, instanța de apel a concluzionat că hotărârea primei instanțe este întemeiată, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural și urmează a fi menținută.

La 15 martie 2021, Andrian Sandu a depus la Curtea Supremă de Justiție împreună cu cererea de recurs motivarea recursului împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanței și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi, de admitere integrală a acțiunii (f.142-146).

În motivarea recursului, Andrian Sandu și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, reiterând în acest sens circumstanțele de fapt și de drept din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Suplimentar a invocat că instanțele de judecată eronat au concluzionat precum că autoritatea publică pârâtă ar fi respectat procedura și termenele de aplicare a sancțiunii disciplinare or, legiuitorul a stabilit termenul de o lună de zile pentru efectuarea anchetei de serviciu cu sau fără aplicarea unei sancțiuni disciplinare, acest termen fiind unul de decădere pentru angajator din dreptul de a institui careva măsuri de sancționare față de angajat. În acest context, instanțele de judecată au omis să se expună în detaliu asupra respectării termenelor de efectuare a procedurii anchetei de serviciu de către Serviciul Vamal.

Recurentul invocând prevederile pct. 50 din Regulamentul privind efectuarea anchetei de serviciu aprobat prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 307-o din 02 iulie 2018 coroborat cu art. 210 alin. (2) din Codul muncii, consideră că la caz angajatorul a omis termenul de aducere la cunoștință a ordinului de sancționare, întrucât ordinul datează cu 16 octombrie 2019, iar la cunoștință a fost adus la 12 noiembrie 2019.

Recurentul a mai menționat un alt aspect care nu a fost analizat de instanțele de judecată este rațiunea angajării răspunderii materiale în privința sa, precum și verificarea legalității acestei proceduri. La caz, pentru antrenarea răspunderii materiale urma să existe un ordin pentru stabilirea prejudiciului și de reparare a acestuia din contul salariatului, însă asemenea ordin lipsește, fiind doar cel de sancționare. Așadar, rezultă că instanțele de judecată nu s-a expus asupra legalității pct. 2 din Ordinul contestat privind antrenarea răspunderii materiale.

Recurentul consideră concluziile instanțelor de judecată eronate și ilegale menite să aducă atingere dreptului la un proces echitabil, accesului la justiție garantate la art. 6 CEDO și dreptului de proprietate consfințit la art. 1 Protocolul Adițional la CEDO.

Recurentul mai susține că instanța de fond a preluat poziția intimitei/pârâtei fără a analiza minuțios litigiul, încălcând astfel principiul unui proces echitabil.

Recurentul a remarcat faptul că instanțele de judecată superficial au examinat circumstanțele cauzei, întrucât nu s-au expus asupra argumentelor în ceea ce privește faptul că divergența existentă între distanța parcursă, indicată în odometru și datele

consemnate în foaia de parcurs se datorează utilizării autoturismului și în perioada rece a anului, pe timp de noapte și în ambuscadă pentru încălzire. Pârâtul nu a prezentat careva probe care ar confirma faptul că diferența dată s-a acumulat în perioada lunii iulie a. 2019, ci doar a pledat declarativ în ședința de judecată, iar instanța de judecată i-a preluat poziția. La caz, instanțele de judecată au ignorat a se expune asupra argumentelor reclamantului, deoarece autoturismul de model „Xxxx”, cu număr de înmatriculare „XXXX”, i-a fost transmis pe 19 octombrie 2018, deținându-1 până la 01 august 2019. În perioadă autoturismul a fost folosit doar în scopuri de serviciu.

Totodată, instanțele de judecată nu au motivat de ce au dat apreciere alegației pârâtului precum că mijlocul de transport ar fi fost utilizat extra program în zilele de odihnă, fără a informa șeful, contrar pct. 2 din ordinul Serviciului Vamal nr. 545-o din 29 decembrie 2017, nefiind prezentă nici o probă în acest sens. Or, în pofida faptului existenței probelor materiale care confirmă lipsa în acțiunile sale a abaterilor care i se incriminează, instanțele de judecată au considerat că angajatorul a acționat corect prin aplicarea sancțiunii disciplinare.

Recurentul a remarcat că instanțele de judecată eronat au indicat precum că urmează să fie apreciate critic alegațiile sale, referitor la încălcarea de către angajator a termenului de o lună pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, considerând că perioada de timp de la 30.08.2019 până la 09.10.2019 se suspendă până la revenirea lui Andrian Sandu la serviciu, însă aceste concluzii contravin materialelor cauzei civile, or nu există nici un ordin emis de angajator privind suspendarea, apoi reluarea anchetei de serviciu. În lipsa unor asemenea acte instanța de judecată a acceptat neîntemeiat argumentul pârâtului/intimatului precum că procedura de emitere a actului administrativ a fost conform legislației în vigoare. La fel, instanța de fond nu a dat apreciere explicațiilor inspectorului principal, Moraru Oxana și șefului-interimar Jordan Ion care au statuat la formare concluziei privind culpabilitatea sa, au fost obținute de către Comisia de anchetă a finalizarea acesteia. Deci, Moraru Oxana și Jordan Ion au dat lămuriri la data de 18.09.2019, când încheierea pe marginea anchetei de serviciu este datată cu 19 zile mai devreme - 30.08.2019. Astfel, pct. 3 a încheierii date indică clar că materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu de transmis în arhiva Serviciului Vamal.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 10 februarie 2021 (f.d.125,126-134).

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces decizia motivată prin intermediul oficiului poștal, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d.135), fiind recepționată de către Andrian Sandu la 02 martie 2021, potrivit prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.137).

La 11 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d.147), Andrian Sandu a depus

la Curtea Supremă de Justiție, împreună cu cererea de recurs motivarea recursului împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.142-146).

Respectiv, prin scrisoarea nr. 817 din 15 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție a remis în adresa recurentului împreună cu cererea de recurs motivarea recursului împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, pentru a fi depusă în instanța care a emis decizia (f.d.141). Urmare acestui fapt, la 22 martie 2021, respectiva scrisoare a fost înregistrată la Curtea de Apel Chișinău cu nr. S-3100. Astfel, recursul se consideră a fi depus în termen.

La 07 aprilie 2021, în adresa Serviciului Vamal a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Andrian Sandu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.151), fiind recepționată la 09 aprilie 2021 ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f.d.152).

La 17 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Vamal a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului depus de Andrian Sandu și menținerea hotărârii din 03 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău ca fiind legale și întemeiate (f.d.154-156).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului

în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Andrian Sandu, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Andrian Sandu se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Iurie Bejenaru

Victor Burduh